

РЕШЕНИЕ

№ 16523

гр. София, 14.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в
публично заседание на 13.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **324** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на П. З. Р. от [населено място], подадена чрез адв. М. К., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3722/18.12.2023 г., издадена от П. Й. И. на длъжност мл. автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС но за не повече от 18 месеца.

По изложените в жалбата доводи се претендира отмяна на посочената заповед, като издадена при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, липса на мотиви и противоречие с материално-правните разпоредби. В писмени бележки по делото се сочат допълнителни аргументи, основани на тезата за незаконосъобразност на акта и несъответствието му с целта на закона, тъй като с Решение № 4147 от 12.09.2024г. по Административно наказателно дело № 20241110204186 по описа за 2024 година на СРС, 129 състав е изменено Наказателно постановление №23-4332-033602/16.01.2024 г., издадено от началник на Група в отдел „ПП“ при СДВР, в частта, с която на П. З. Р., за нарушение на чл. 16, ал.1, т.3 от ЗДвП и на осн. чл.180, ал.1, т.1, пр.3 от ЗДвП е наложено адм. наказание глоба в размер на 150.0 лева, като намалява размера на глобата от 150,00 лева на 20,00 лева /по пункт 1/; измеря Наказателно постановление №23-4332-033602/16.01.2024 г., издадено от началник на Група в отдел ПП при СДВР, в частта, с която на П. З. Р., за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложено адм. наказание глоба в размер на 200.00 лева

и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, като намалява размера на глобата от 200,00 лева на 50.00 лева и размера на наложеното кумулативно наказание лишаване от 6 месеца на 1 месец /по пункт 2/ и отменя Наказателно постановление №23-4332-033602/16.01.2024 г., издадено от началник на Група в отдел ПП при СДВР, в частта с която на П. З. Р., за нарушение чл. 5, ал.3, т.1 от ЗДвП и на осн. чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца /по пункт 3/.

В тази насока са и представените от жалбоподателя писмени доказателства. В съдебно заседание, жалбоподателя се представлява от адв. П., която поддържа жалбата, моли съда да я уважи, претендира разноски по делото.

Ответникът - младши автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призован не изпраща представител.

Административен съд – София-град, III отделение, 60 състав, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.12.2023г. в 19:40 часа в [населено място], [улица]водача П. З. Р. управлява личният си лек автомобил О. А. с рег. номер FRMJ 3430 регистриран в Германия, по [улица], с посока на движение от бул В., към [улица], като пред номер 24, при наличие на 4 пътни ленти (По 2 в посока), при маневра свързана с навлизане в лентата за насрещно движение, реализира ПТП с насрещно движещия се МПС 2 с рег номер С., като му нанася материални щети. След възникване на ПТП водача не спира да установи последиците от инцидента а след кратък диалог с водач на МПС 2 напуска мястото на ПТП и паркира пред игрална зала LUCKYBET находяща се на [улица]. При пристигането на полицейските органи на място около 21:05 часа по данни на очевидеца С. И. се установява, че водача на МПС 1 /жалбоподателя/ е във въпросната игрална зала, където е установено от органите на реда, като около 21:20 часа същият отказва категорично и пред свидетели да бъде тестван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с инв. номер ARPM - 0389. На водача е издаден талон за медицинско изследване с номер 00099240 за МБАЛ „Света А.“. Водача е уведомен за започване на ПАМ наложена със заповеди с номера 3722 и 3723 от 18.12.2023г. За нарушението е съставен АУАН серия GA № 1147064 от 18.12.2023г. В АУАН са вписани като иззети: СУМПС № [ЕГН], два броя регистрационни табели с номер FR MJ 3430, СРМПС[ЕИК]. Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление №23-4332-033602/16.01.2024 г., издадено от началник на Група в отдел ПП при СДВР.

Считайки, че са налице материално-правните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП, ответникът е издал обжалваната в настоящото производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3722/18.12.2023 г., издадена от П. Й. И. на длъжност мл. автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС но за не повече от 18 месеца.

По делото са приобщени и следните писмени доказателства: писмени сведения от С. И. И., сведение от И. И., протокол за ПТП №1895476/18.12.2021 г., съставен от Н. С. и скица към него, докладна записка от 23.03.2023 г., съставена от П. И., талон за медицинско изследване за установяване на употреба на алкохол № 0009240 от 18.12.2023г.; Протокол от медицинско

изследване и вземане на биологични проби за установяване употреба на алкохол, Протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта № 812 от 19.12.2023г., от който се установява, че в изследваните проби кръв, взети от П. З. Р. се доказва етилов алкохол в количество 0,97 промила, декларация, скица от ПТП към протокол № 1895476 от 18.12.2023г., Протокол за ПТП № 1895476 от 18.12.2023г., Справка картон на водача.

В хода на съдебното производство е представено Решение № 4147 от 12.09.2024г. по Административно наказателно дело № 20241110204186 по описа за 2024 година на СРС, 129 състав е изменено Наказателно постановление №23-4332-033602/16.01.2024 г., издадено от началник на Група в отдел „ПП“ при СДВР, в частта, с която на П. З. Р., за нарушение на чл. 16, ал.1, т.3 от ЗДвП и на осн. чл.180, ал.1, т.1, пр.3 от ЗДвП е наложено адм. наказание глоба в размер на 150.0 лева, като намалява размера на глобата от 150,00 лева на 20,00 лева /по пункт 1/; измеря Наказателно постановление №23-4332-033602/16.01.2024 г., издадено от началник на Група в отдел ПП при СДВР, в частта, с която на П. З. Р., за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложено адм. наказание глоба в размер на 200.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, като намалява размера на глобата от 200,00 лева на 50.00 лева и размера на наложеното кумулативно наказание лишаване от 6 месеца на 1 месец /по пункт 2/ и отменя Наказателно постановление №23-4332-033602/16.01.2024 г., издадено от началник на Група в отдел ПП при СДВР, в частта с която на П. З. Р., за нарушение чл. 5, ал.3, т.1 от ЗДвП и на осн. чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца /по пункт 3/.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал.1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали ктът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са приложени Заповед № 513з-9195/05.12.2016г. на директора на СДВР, Заповед № 8121з-1524/09.12.2016г. на Министъра на МВР, Заповед № 8121з-1496/06.12.2016г. на Министъра на МВР, Заповед № 513з-6400/07.07.2023г. на директора на СДВР, за определяне на длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ, в т.ч. по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, буква „а“ и т. 6 ЗДвП. Процесната заповед е издадена от П. Й. И. на длъжност мл. автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, която длъжност попада в обхвата на лице оправомощено да издава посочените заповеди. Ето защо съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Спазено е изискването за форма – в заповедта са изложени фактическите и правни основания за

налагането ѝ, противно на твърденията в жалбата в обратната насока. Същата е мотивирана с конкретни прояви на жалбоподателя, които изпълват състава на административно нарушение, за което е съставен АУАН. Съобразно съдържането на акта съдът намира, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание. Упражнената компетентност е мотивирана от установяването, че жалбоподателят – водач на МПС, е отказал да му бъде извършена проверка за установяване употребата на алкохол в кръвта с техническо средство, което поведение попада в хипотезата за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП, посочена като правно основание за издаване на процесната ЗППАМ. Нещо повече, в приложения по делото Протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта № 812 от 19.12.2023г., от който се установява, че в изследваните проби кръв, взети от П. З. Р. се доказва етилов алкохол в количество 0,97 промила.

Тезата за немотивираност на акта не съответства на приетото в ТП № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС, според което мотивите за упражняване на властническата компетентност могат да се съдържат в друг документ, извън оспорения. Изискването, което се поставя към органа-издател на акта, е да извърши позоваване на този предхождащ акта документ. С последното той го приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, стават мотиви и на самия акт. В случая това е сторено с посочване на АУАН с неговия бланков номер, дата и адресат. В АУАН деянието, възприето от правоприлагащия орган, като материалноправно основание за налагане на ПАМ, е обосновано от фактическа и правна страна, като е посочено в коя конкретна хипотеза е упражненото административно правомощие от гледна точка на обуславящото прилагането на мярката противоправно поведение.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваността на акта, включително такива, които да са ограничили правото на защита жалбоподателя.

По материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка. В случая мярката е приложена по отношение на П. З. Р. за това, че на 18.12.2023г. в 19:40 часа в [населено място], [улица]водача управлява личният си лек автомобил О. А. с рег. номер FRMJ 3430 регистриран в Германия, по

[улица], с посока на движение от бул В., към [улица], като пред номер 24, при наличие на 4 пътни ленти (по 2 в посока), при маневра свързана с навлизане в лента за насрещно движение, реализира ПТП с насрещно движещия се МПС 2 с рег номер С., като му нанася материални щети. След възникване на ПТП водача не спира да установи последиците от инцидента а след кратък диалог с водач на МПС 2 напуска мястото на ПТП и паркира пред игрална зала LUCKYBET находяща се на [улица]. При пристигането на полицейските органи на място около 21:05 часа по данни на очевидеца С. И. се установява, че водача на МПС 1 /жалбоподателя/ е във въпросната игрална зала, където е установено от органите на реда, като около 21:20 часа същият отказва категорично и пред свидетели да бъде тестван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с инв. номер ARPM - 0389.

Жалбоподателя е отказал да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор за изследване на концентрация на алкохол в кръвта, при описаната в АУАН фактическа обстановка. Следователно налице са били предпоставките за прилагане на принудителната административна мярка по чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП. Предвидената в цитираната разпоредба ПАМ се прилага без оглед на вината, като чрез нея се реализира диспозицията на правната норма. ПАМ по своя характер е вид административна принуда, за прилагането на която е предвиден специален процесуален ред. Целта на приложената ПАМ има превантивен характер – да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, като тази мярка не съставлява административно наказание.

Без значение е факта, че с Решение № 4147 от 12.09.2024г. по Административно наказателно дело № 20241110204186 по описа за 2024 година на СРС, 129 състав е изменено Наказателно постановление №23-4332-033602/16.01.2024 г., издадено от началник на Група в отдел ПП при СДВР, /по пункт 1 и 2/ редуцирани са санкциите и е отменено Наказателно постановление №23-4332-033602/16.01.2024 г., издадено от началник на Група в отдел ПП при СДВР, в частта с която на П. З. Р., за нарушение чл. 5, ал.3, т.1 от ЗДвП и на осн. чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца /по пункт 3/.

Съгласно чл. 23 от ЗАНН, случаите, когато могат да се налагат ПАМ, техния вид, органите, които ги прилагат и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване, се уреждат в съответния закон или указ. Налагането на ПАМ по ЗДвП не е обусловено от налагане на административно наказание, поради което съставения АУАН в случая служи само за потвърждаване на установените факти. В АУАН е посочен факта, че жалбоподателят е отказал да бъде проверен с техническо средство алкотест Дрегер 7510, определящо съдържанието на алкохол в кръвта, което е безспорно установено по делото.

Освен това по делото безспорно е установено от Протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта № 812 от 19.12.2023г., че в изследваните проби кръв, взети от П. З. Р. се доказва етилов алкохол в количество 0,97 промила.

Приложената ПАМ е пряко следствие на извършеното от П. З. Р. административно нарушение.

В обобщение настоящият съдебен състав намира, че жалбата на П. З. Р. срещу ЗППАМ е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото на ответника се дължат разноски, но тъй като не са поискани, съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 60 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. З. Р., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], подадена чрез адв. М. К., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3722/18.12.2023 г., издадена от П. Й. И. на длъжност мл. автоконтрольор в 01 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС но за не повече от 18 месеца.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

СЪДИЯ: